

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۷ نومبر ۲۰۲۱

ارائه درخواست با نمایش قدرت!

جمعه - ۵ قوس ۱۴۰۰ - کابل: شاید شما هم از تجمع بزرگی که روز گذشته پنجشنبه ۴ قوس در دشت برچی برگزار شد، از طریق رسانه ها مطلع شده باشید. این تجمع که بر مبنای گفته های رسانه های حاضر در محل، حدود ۱۰۰۰ تن در آن اشتراک نموده بودند، از طرف حزب "ملت افغانستان" و منشی عمومی آن "جعفر مهدوی" یک تن از استادان جوان، باسواد و فعال کنونی پوهنتون کابل، دعوت و میزبانی می شد. از سخنرانان اساسی آن می توان از شخص "جعفر مهدوی"، "آیت الله واعظ زاده بهسودی" و "ذبیح الله مجاهد" معین وزارت اطلاعات و فرهنگ نظام ملاسلار و سخنگوی رسمی آن نظام نام برد. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در باب همان تجمع خواهیم داشت:

۱- بر مبنای روابط قبلی بین این قلم و باشندگان آگاه و متعهد دشت برچی، نه تنها از برگزاری این تجمع مطلع بودم، بلکه از طرف همان افراد آگاه جهت اشتراک در آن دعوت هم شده بودم. این که در تجمع روی برخی ملحوظات امنیتی نتوانستم شرکت بورزم، امید است مورد قبول دوستان دعوت کننده قرار گرفته باشد.

۲- میزبان اصلی تجمع "جعفر مهدوی" یکی تن از تحصیل یافتگان در دانشگاه های ایران تا درجه ماستری می باشد. ایشان که در آغاز عضو "حزب وحدت اسلامی" و تابع رهبران سنتی آن "خلیلی- محقق" بود، یکی از اولین جوانانی بود که از هر دو نفر رسماً فاصله اش را اعلام نمود. نخست رهبری سنتی آنها را نپذیرفته، با تعدادی از دوستانش عطای حزب وحدت را به لقایش بخشید و در دام جذب و جمع درونی آنها گرفتار نماند، در ثانی با گذاشتن اسم "حزب ملت افغانستان" بر تنگ نظری های ناسیونالیستی و سکتاریستی "حزب وحدت" پای گذاشته، تعهدش را به مجموع مردم افغانستان اعلام داشت. امری که در جامعه چندین قومی افغانستان در خور اهمیت می باشد.

مسأله ای که باعث کاهش اعتماد به این حزب و رهبری آن می گردد، مواضع نوسانی و پر از فراز و نشیب آنها با حاکمیت پوشالی ساقط شده می باشد. یعنی گذشته از این که آنها هیچ گاهی صریحاً و ضمن صدور کدام قعنامه ای رسماً تجاوز امپریالیسم و شرکاء و حاکمیت محصول تجاوز را مورد حمله قرار ندادند، در بعضی از مواقع چنان به نظر می رسید که آن حزب در کل و یا هم قسمماً جذب شارلاتانی های "غنی احمدزی" شده است. این که چنان حرکات و مواضعی تکتیکی و به خاطر فرار از حملات جناح های حاکم "حزب وحدت" بوده و یا واقعاً جذب حرکات اغواگرانه "غنی احمدزی" شارلاتان و باندش شده بودند، مسأله ایست که فقط خود آنها می توانند روشن نمایند.

۳- در صحبتی که همان چند روز قبل با دعوت کننده داشتم، در پاسخ به پرسش من که علت و انگیزه این تجمع چیست، آن دوست چنین پاسخ داد:

"ما با برگزاری این تجمع و دعوت مستقیم از نمایندگان و گردانندگان طالب و نظام ملاسالار می خواهیم به آنها بسیار صمیمانه و دوستانه و در فضای بسته با آرامش کامل بگوئیم که نه تنها حاضر به تحمل بیش از این سیاست هایشان در قبال اقوام ساکن افغانستان نیستیم، بلکه درمسایل عمومی چون شرکت زنان در حیات اجتماعی، مسأله تحصیل و اشتغال آنها و در کل مسدود ماندن مؤسسات تعلیمی و تحصیلی و آزادیهای دموکراتیک نیز با آنها اختلاف داریم."

"این که کار ما به کجا خواهد کشید متعلق است به پاسخ طالب و نظام ملا سالار. هرگاه به خواسته های ما پاسخ مثبت داده شود، مسلم است که تجمعات ما در همین محدوده باقی خواهد ماند، هرگاه پاسخ منفی دریافت داریم مطمئناً این تجمعات نه تنها در سرکها ادامه خواهد یافت، بلکه از این که به کوه هم بالا شویم، هراسی نداریم. هرچند از صمیم قلب امیدواریم که کار بدانجا نکشد..."

۴- نکته ای را که دوست دعوت کننده، نمی دانست و یا هم به پاسخ خودش مطمئن نبود، نقش رژیم ولایت فقیه در ترتیب و سازماندهی این تجمع بزرگ بود.

هموطنان گرامی!

به نظر من این که در تجمع چه کسی چه گفت و یا راست گفت و یا دروغ و لاف زد، باشد سرجایش؛ به نظر من در بطن اعلام و ابراز بیعت تعدادی از هزاره ها به نظام ملا سالار، نخستین پیامی را که سازماندهی چنین تجمع بزرگی در داخل شهر کابل به طالب و نظام ملاسالار با خود حمل می نمود، ظرفیت مبارزاتی نهفته در آن بخش شهر و اگر اشتباه نکنم در تمام کابل و در تمام افغانستان است، که اگر با آن برخورد سالم و سازنده صورت نگیرد، می تواند در دسره های بزرگی برای نظام ملاسالار در پی داشته باشد.

چه در عقب این حرکت، همین حالا رژیم ولایت فقیه قرار داشته باشد و یا نه، بر مبنای نفوذی که در کل در بخشهایی از پیروان تشیع دارد، این تجمع می تواند پیامی را از جانب رژیم ولایت فقیه نیز به استقامت نظام ملاسالار با خود حمل نماید که مراقب تحركاتش در داخل افغانستان و منطقه باشد و منافع آن رژیم را خدشه دار نسازد ورنه با استفاده از ظرفیت های بالقوه موجود و بالفعل ساختن آنها، نظام ملاسالار را به درد سر خواهد انداخت.

هموطنان گرامی!

این که برگزاری چنین تجمعاتی تا حدی موفق خواهد شد، طالب را از بالای خرجهل تمامیتخواهانه آن پائین بیاورد، زیاد در چشمرس قرار ندارد. مسلم آن است که طالب را که به فکر صفوفش به زور اسلحه به قدرت رسیده، فقط می توان با زور سلاح وادار به تمکین و فرار نمود.

**مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل
و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد
تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!**